

prelepe lastnosti kinčale ste v življenju našega Jožefa; bil je naroden učitelj in miroljuben sosed. Glej! „Slov. Gosp.“ od leta 1870 se je na tebe naročeval in z veseljem [te prebiral; kedaroli pa je šlo za narodno reč, bila je beseda blagega pokojnika: „To pa že mora biti.“ Priljubljen bil je tudi faranom, kar svedočijo njih besede: „Se pač niso nikomur zamerili.“ Prav so imeli domači č. g. župnik, da so v svojem pogrebem govoru posebno povdarjali rajnega zastopnost z duhovenstvom in ljudstvom. K večnemu počitku spremljali so ga 4 duhovniki in mnogo ljudstva; sosedni učitelji in učiteljice pa so mu zapeli za slovo genljiv „blagor.“ Gomilo pokojnega so rosile obilne solzice učeče se mladine. Bodi mu zemljica lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesar je v treh pisemih zahvalo izrekel Štajercem in Kranjcem pa tudi vojakom, katere je na svojem potovanju ogledoval. — Vojaštvo je pomnoženo za nov regiment, ki bo skrbel imel v vojski za železniško-telegrafne potrebe. — Goriški deželni odbor prosil je ministra Konrada, naj uvede na državnih učilnicah italijanski in slovenski poučni jezik namesto nemškega, ker tam Nemcev ni, pa minister, se brani. Isti minister si je tudi z nemškimi konservativci navskriž, ker je olajšave v novi šolski postavi dovoljene z izvrševalnimi svoji ukazi tako priškrecnil, da so nemški kmetje silno nezadovoljni, njihovi poslanci bodo v deželnem zboru gornje-avstrijskem gotovo zoper tako razlaganje obstoječih postav ugovarjali in tako se utegne propad ministra Konrada uresničiti, kajti Čehi in Poljaci ga tudi niso kaj veseli. — V českem zboru je dr. Rieger nastvetoval važne premembe volilnega reda, z ozirom na število prebivalcev in na svoto davka bi se naj število poslancev odmerilo brez ozira na Nemce ali Čeha; vsakemu se naj pravica prizna! — Dunajsko mesto je l. 1883 meseca septembra bilo Turkov rešeno, zlasti s pomočjo poljskega kralja Sobijeskija in českih novih regimentov, med katerimi je bil tudi sedanji naš regiment št. 47. Obhajati bi se morala tedaj v kratkem 200letnica, dunajski liberalci pa tega nečejo iz jeze na ministra Taffeja, Poljake, Čeha in Slovence; pravi meščanje pa so hudi, češ, da zgubijo veliko dohodkov, ker ne bo obiskovalcev v mesto; nemški liberalci toraj uže same jeze, da so v državnem zboru v manjini, razsajajo sami neumno zoper sebe! — Magjari so mislili, da so Slovake popolnem potlačili, če so občinske table in vsi napisi uradnic, krčem, štacun magjarski pa varajo se, Slovaki napredujejo v kljub silnemu pritisku. Srbi so ostanke svojega na Dunaji pokopanega pesnika Radičevića prepeljati dali v

Karlovec, kder je bil nov pogreb, sijajen, Srbov je došlo iz vseh vetrov sveta; Magjaram in Nemcem to zopet ni po volji. — Dalmatinski deželni zbor bil je nagloma razpuščen. Hrvati so živahno zaupili: živio, hrvatski kralj Fraujo-Josip!

Vnanje države. Nemški cesar Viljem prireja svojim vojakom novo puško repertirarco, iz katere bodo krogle kar sipali na sovražnika. Močno zavzema ljudi to, da Nemeec in Rus meje drug proti drugemu močno utvrdujeta; tam vedno več vojakov, kanonov, šanc in živeža kupičijo — Rusi prodajo veliko zrnja in živine v tuje dežele, noveji čas, kar je železnica v Batu ob Hvalinskem morji dozidana, vedno več petroleja. — Rumuni so iz Belgije pozvali slovitega generala Brialmonta, ki jim izdeluje črtežev za nove trdnjave; naročili so uže 250 Kruppovih kanonov in 475 milijonov opek (ciglov), da bodo šance delali okolo Bukarešta. — Italijanski vojni minister odpotoval je na Francosko; pravijo, da pomeni to kaj posebnega, kakor tudi to, da Turki vedno več oficirjev na Prajzovsko pošiljajo učiti se vojaških znanostij; pravijo, da hoče Turk stopiti namesto Italije v zvezo z Avstrijo in Nemčijo; sploh razmere evropskih držav se nekako mešajo. — Francozi poslali so v osrednjo Afriko nekega Brazzaja z vojniki, da jim pridobi deželo ob reki Kongo; toda Anglež Stanley je uže pred njim tam in sedaj je se bati, da se zgrabita. — Zavoljo kopanja družega Sueškega kanala se je angleški minister Gladstone porazumel s francoskim podjetnikom in staviteljem prvega Sueškega kanala, inženirjem Lessepsem. V Egiptu razsaja kolera zmiraj huje, posebno v Kajiri, kder je umrlo v 24 urah 427 ljudi; mnogo prebivalcev je v puščave pobegnilo; okolo 700 zakuženih hiš so v Kajiri zažgali, pa še le ni konca strašnej bolezni; pravijo, da so jo uže zatepli v Malto. — V Tonkinu začnejo Francozi boj meseca oktobra, ko poneha sedanje tamošnje silno deževje.

Smešnica 30. Črešnjevskega „rihtarja“ botri gemeinderoti in gemeindešusi znajo tako nemškutarščino: Bi gec? Nur gut get! Tajč sogen, bindiš šlogen. Marš ausi.

Razne stvari.

(Svitli cesar) so štajerskemu „vsemu prebivalstvu“ iz Leobna dne 17. jul. t. l. naznanili v pismu do c. kr. namestnika barona Kübeka svojo zahvalo za sijajni sprejem. Objavimo pismo brž, ko dobimo v roke slovensko prestavo. Do sedaj ga še nismo videli. Mari-borski okrajni glavvar je dal na oglih prilepiti samo nemško pismo. Ob času vojske l. 1859, 1866, 1878 bili so cesarski oklici tudi sloven-

ski. Nadejamo se Slovenci, da nam vlada tudi cesarjevo zahvalnico objavi v naščini.

(Javna zahvala.) Celjska posojilnica je tukajšnjim učencem podarila 23 knjižic: „Habsburški rod“, za ktere naj iskrenejšo zahvalo izreka šolsko vodstvo na Frankolovem.

(Telegram) nam je iz št. Paula pri Priboldu najavil veselo novico uže 22. t. m. da je propal zagrizeni nasprotnik Slovencev baron Hackelberg. Lisjak mu ni mogel pomagati, čeravno se je z njim po svetu baharil. Izvoljen je vrli narodnjak Florijan Zagožen. Živeli volilci slovenski.

(V Teharjih) komandira velikonemec Jelek, župani pa zopet Val. Kovač, svetujeta mu Stojan in M. Resnik, in denarničar je županov svak Gorišek. Slovensko Teharje leze v nemškutarsko kožo. V 1. razredu bil je izvoljen celo Jud-Schwarz. Pridni vrtnar Verhovšek pa je umrl.

(Ljubljanski Zvon) objavil je v 7. zvezku: Stari grad, Cyclamen, Pri meši sv. Cirila in Metoda, Volkodlak in vampir, Nedolžen, Bajke in povesti o Gorjancih, sv. Feliks, Slutnja, Cmokanzar in Ušperna, Naše obzorje, O Salonu, Slov. književnost (Fr. Hauptmann o Senekovičevij fiziki), Cesar v Ljubljani, Slov. glasnik.

(G. Krajec) v Novem mestu izdal je 4. zvezek svoje Narodne biblioteke. Podpirajmo vrlo, koristno podjetje.

(Toča) je hudo razsajala v Laškem 22. t. m. ob treh.

(V Gornji grad) prišli so za nekaj časa premil. knez in škof ljubljanski, dr. Pogačar. Živeli na slovenskejši Stajerski.

(Radgonski župan) je pismeno se zahvalil poslancu g. Kukovu, da je krasni banderij lesk cesarjevega sprejema v mestu pomnožil.

(V Lješah) na Koroškem grdo lovijo kmete za prajzovski šulverein, posebno krčmar Karner pravi: dajte za uboge šolske otroke in zvabi goldinar in sedaj vpiše kmeta šulvereinu, čeravno ta nič o tem ne ve. Tako so vlovili tudi vrlega Antona Papeža; sedaj ga ne dobije nikoli več! Lješki pismonoša pa naj Gospodarja hitro zanese naročnikom. Uradniki v premogovi uradnji si ga naj naročijo, če ga hočejo brati.

(Strašna toča) je v noči 22–23. jul. vinograde ljutomerske potolkla v Svetinjah, sv. Bolfanku, sv. Miklavži. Trs itak ni imel grozdja zaradi lanske toče, sedaj pa je les grozno oškodovan. Na večih mestih je blisk ogenj užgal.

(Živinski sejem) bode 31. t. m. na sv. Ignacijevu pri sv. Lovrenci v Slov. goricah.

(Iz Šmarije) se nam poroča, da je v nedeljo 22. t. m. toča sekala do Slatine.

(Od sv. Vida pri Ponkvi) se nam piše, da je 22. t. m. okoli 5. ure popoldne Lipovec, Rakovec toča debela kot kurja jajca obsula do 3 decimetre visoko. Rane od toče l. 1881 še niso zacelile in sedaj je zopet vse proč.

(V Šmartnu pri Slov. Gradci) izreka g. nadučitelj L. Potočnik vsem javno zahvalo, ki so šolske mladine pomogli do lepe veselice dne 2. jul. t. l. posebno č. g. katehetu Govediču.

(Posojilnica v Šoštanji) je šoli pri sv. Janži na Vinskej gori darovala slike cesarjev in kraljev habsburško-lotrinskih in 40 knjižic „Habsburški rod“, za kar bodi srčna zahvala izrečena vodje šolskega g. Zagoričnika.

(Lodne obleči) morali so Pohorci pri sv. Jungerti in okolici dne 16. julija, ker je pol čevlja debelo nasipalo snega.

(Slovenskega regimenta) šte. 87 prvi in četrti bataljon morala sta iz Celja in Ptuja v Gradec k vajam.

(Lepo veselico) napravijo dijaki mariborske in celjske gimnazije v Šmariji pri Celji v gostilni g. Jagodiča 5. avgusta t. l. ob 8. uri zvečer. Peli bodo tudi dr. Ipavčev: Kdo je mar!

(Utonil) je v Dravinji Podbukošekov 5letni fantič v Penojah.

(Propal) je nemškutar in poštar Franc Marinič pri sv. Vrbanu nad Ptujem. Posestniki so ga zavrgli pri volitvah, da še niti v občinski zastop prišel ni. Tudi njegov brat je na polovico pal.

(Umrli) je č. g. Jožef Zadavec, župnik pri sv. Ožvatu ob Dravi, 49 let star. Udeležil se je audijence pri cesarji, a potem naglo zbolel. Pljuča so se mu unela in moral je hitro umreti.

Listič uredništva: Dopisi iz Hammer-Ambosije, Teharja, od sv. Vrbanu nad Ptujem, sv. Martina pod Wumbergom, Brežic, Nove cerkve, Rinskih toplic, št. Lija, Razbora, Ljutomera zaradi strelecov Veržejskih, iz Bistrice, vse prihodnjic in prilično. G. Š. v Lj. naznanite nam imena slovenskih deklet, ki so cesarju vino ponudile v gornjaj Radgoni, da ostanejo v spominu!

Presrčna zahvala.

vsem sočutljivim, ki so mojo 19 let staro nepozabljivo sestrico Lojziko 17. t. m. do hladnega groba spremljali, posebno č. g. župniku pri Svetinjah, Janku Gajšek, ki so s slovesnim sprevedom in genljivo govorečo nagrobnico v slehernem srci nepisljivo sočutje vzbudili.

Brežice, 20. julija 1883.

Stanko Marin,
brat.